

РЕШЕНИЕ

№ 1697

гр. София, 14.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 14.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12466** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215, ал. 4 от Закона за устройството на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Б. В. М., от [населено място], против заповед № РА50-584/06.08.2018 г. на главния архитект на СО, с която е постановен отказ за одобряване на скица с указан начин на поставяне, одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за поставяне на 8 броя модулни павилиони за търговия и санитарен възел в ПИ с идентификатор 68134.1504.1040, кв. 30а, м.[жк], район „Искър“.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна – и издадена в нарушение на материалния закон и на административнопроцесуалните правила. Моли за нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и изложените в нея съображения. Заявена е претенция за присъждане на направените по делото разноски и е представен списък по чл. 80 Гражданскопроцесуален кодекс /ГПК/. Подробни правни съображения по основателността на жалбата са развити в представените на 25.02.2019г. писмени бележки.

Ответникът по оспорването – Главният архитект на Столична община, редовно призован, се представлява от юрисконсулт П., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Счита адвокатското възнаграждение за прекомерно

и моли да бъде намалено.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призован, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, II-^{ро} отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО е постъпила молба вх. № САГ18-АХ00-718/01.06.2018г. от Б. В. М. с искане – да бъде издадена скица с указан начин на поставяне на 8 бр. павилиони върху поземлен имот с идентификатор 68134.1504.1040, находящ се в [жк], както и разрешение за поставяне на 8 бр. павилиони в същия имот.

Към молбата са приложени –мотивирано предложение за скица с указан начин за поставяне на преместваеми обекти-8 бр. павилиони по индивидуален проект с идентификатор 68134.1504.1040, находящ се в [жк], нотариален акт за собственост от молителя; Протокол №44/24.10.2017г., утвърден от заместник кмета на СО, с което се съгласува проект за План за безопасност и здраве (П.) и временна организация на движението (ВОД); скица №800/12.11.2007г, издадена от СО-район Искър, комбинирана скица по чл. 16, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), писмо с изх. № РИС17-АХ00-33-[1]-11Л12Л2017г. на главния архитект на район Искър, скица №6318/04.02.2014г. за ПИ с идентификатор 68134.1504.1040 (номер по предходен план 1040,9163) с площ 259 кв. м., скица за разполагане на 8 бр. павилиони, съгласувани с БТК [фирма], със [фирма] и Ч. „Разпределение“. Приложен е и инвестиционен проект за 8 бр. търговски павилиони по индивидуален проект в ПИ с идентификатор 68134.1504.1040, кв. 30а, м. [жк], район Искър, част П., техническа спецификация.

С писмо с изх. № САГ17-АХ00-839-[4]/21.02.2018г. на директор на Дирекция Териториално планиране, молителя Б. В. М. е уведомен, че приложените документи не удовлетворяват законовите изисквания, както и в какво се изразяват недостатъците на проектната документация, срок, в който те следва да бъдат отстранени за продължаване на административното производство. С молба вх.№ САГ17-АХ00-839-[6]/19.04.2018г., молителят заявява, че не следва да представя допълнително изискваните му документи, тъй като счита, че с представените към първоначалната молба вх. № САГ18-АХ00-718/01.06.2018г. документи е изпълнил законоустановените изисквания. Преписката е разгледана повторно и с писмо изх. № САГ17-АХ00-839-[10]/12.07.2018г. на заявителя е указано, че следва в едномесечен срок да отстрани установените недостатъци в проектната документация

С вх.№САГ17-АХ00-839-[11]/31.07.2018г. е получена нотариална покана с рег. №4118/23.07.2018г на нотариус К., от Б. М. до Главния архитект на СО за издаване на разрешение за поставяне или за мотивиран отказ по предоставените до момента документи.

На основание чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, чл. 23, ал.2 и ал. 3 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на СО /НПОРИМДЕРДТСО/ във връзка с чл.26, ал.1, т.3 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, чл.11, ал.2 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните

територии /ППКТСУТ/, т.8 от Приложение №4 към чл.28, ал.3 от НПОРИМДЕРДТСО е издадена от Главния архитект на СО Заповед № РА50-584/06.08.2018г., с която е отказано издаването на скица с указан начин на поставяне, одобряване на инвестиционен обект и издаване на разрешение за поставяне на 8 бр. модулни павилиони за търговия и санитарен възел в ПИ с идентификатор 68134.1504.1040, кв.30а, м. „ж.к. Д. 2 част“, район Искър.

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза от вещо лице В. Б. Д.. Вещото лице посочва, че с молба № САГ18-АХ00-718/01.06.2018г г., жалбоподателят Б. В. М. е поискал разрешение за поставяне на 8 (осем) броя преместваеми търговски обекти - павилиони по индивидуален проект, на основание приложено „мотивирано предложение – схема и скица на преместваеми обекти 8 (осем) броя павилиони по индивидуален проект, които ще бъдат поставени в ПИ идентификатор 68134.1504.1040, находящ се в[жк], който проект е съгласуван с приложени по делото съгласувателни книжа. Според заключението на вещото лице разликите между заявеното от лицето Б. В. М. и изискванията на посочените наредби по отношение на процесното заявление са следните:

Във връзка с чл. 23. ал.2 и ал. 3 от НПОРИМДЕРДТСО, към делото на стр. 50 е представена скица № 6318/04.02.2014г., издадена от АГКК, [населено място] с указан начин на поставяне на преместваемите обекти - 8 (осем) бр. модулни павилиони по индивидуален проект, с определено пространствено разположение в ПИ идентификатор № 1040, неговия вид, тип, размер и функция. Съгласно изискването на ал. 2 от същия член, проектът е придружен със снимков материал на модулните павилиони на стр. 95 по делото. По делото на стр. 56 е представена комбинирана скица за пълна идентичност, за мотивирано предложение, издадена от сертифицирана фирма [фирма], във връзка с изискването на чл. 16, ал. 3 от ЗКИР, върху която е указан начина на поставянето на 8-те преместваеми обекти. Съгласно ал. 3 - Разстоянията на преместваемите обекти до имотната граници на ПИ № 1040 (за по-кратко), препокриваща се с регулационната граница на [улица]в определеният участък на поставянето са котираны (оразмерени), както към северната и западна имотни граници и размерите на самите павилиони, спрямо разположените им в имота., отразено върху скицата на стр. 68 по делото.

По отношение на изискванията на т. 8 от Приложение към № 4 към чл. 28. ал.3 от НПОРИМДЕРДТСО за обем и съдържание на проектна документация, по която се издава разрешение за поставяне на преместваеми обекти, елементи на градско обзавеждане - по делото не е приложен типов проект за процесните модулни павилиони. От стр. 95 до стр. 100 са представени КОНСТРУКТИВНИ СХЕМИ на бъдещите 8 бр. модулни павилиони, както и детайлите, от които същите ще бъдат изработени и поставени на място от фирмата производител. Същите не са представени като окомплектован самостоятелен проект. Налична е разлика между заявеното от лицето и изискванията на посочените наредби по отношение на процесното заявление, във връзка с чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗУТ, по който външната линия на застрояване към улици от първостепенна мрежа се разполага на разстояние по улици III-ти клас (районни артерии) най-малко на 3м., както и прилагането на типов проект, изискващ се с т. 8 от приложение № 4 към чл. 28, ал. 3 от НПОРИМДЕРДТСО.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт

по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 215, ал. 4 ЗУТ във връзка с чл. 152, ал. 1 и чл. 133 от АПК и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Жалбата е предявена по постоянен адрес на лицето и е подсъдна на Административен съд София град, съгл. чл.133 АПК

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия, и служебно на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно Чл. 56. ЗУТ „(1) Върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други).

(2) За обектите по ал. 1 се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, а за държавни и общински имоти - и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. За държавните имоти схемата се одобрява след съгласуване със съответната централна администрация, която стопанисва имота, а в останалите случаи - с областния управител.“ Видно от молбата на Б. В. М., същият е направил искане за издаване на скица с указан начин на поставяне на 8 бр. павилиони върху поземлен имот с идентификатор 68134.1504.1040, следователно искането попада в хипотезата на чл.56, ал.1, касаеща преместваеми обекти – павилиони. Въз основа на тази молба е издадена процесната Заповед № РА-50-584/06.08.2018 г. на Главния архитект на СО. Съгласно ал. 2 от с.чл. компетентен да се произнесе по заявлението е Главният архитект на общината.

НПОРИМДЕРДТСО е приета от Столичен общински съвет на основание чл. 22, ал. 1, т. 8 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 56, ал. 2 и чл. 57, ал. 1 от Закона за устройство на територията, чл. 79 от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от НПОРИМДЕРДТСО „разрешения за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи и елементи на градско обзавеждане се издават въз основа на схеми за поставяне върху имоти - собственост на държавата или на общината, и въз основа на скица с указан начин на поставяне върху имоти - собственост на други лица“. В конкретния случай Б. В. М. е подал молба с искане – да бъде издадена скица с указан начин на поставяне на преместваем обект, като е предоставило нотариален акт, удостоверяващ правото на собственост на същия. Компетентен да се произнесе по заявлението е Главният архитект на общината по смисъла на чл. 23, ал. 7 от НПОРИМДЕРДТСО, съгласно която разпоредба скицата с указан начин на поставяне се издава от главния архитект на общината, когато имотът се намира в 1-ва, II-ра, III-та, IV-та и V-та зона, а в VII-ма зона - от главния архитект на съответния район. Не е налице отменителното основание по чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 1 липса на компетентност.

Оспорваният акт отговаря и на изискванията за форма. Заповед № РА-50-584/06.08.2018 г. на Главния архитект на СО е индивидуален административен акт, съгласно чл. 214, т.1 от ЗУТ. Издадена е в писмена форма и съдържа

фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотивирана е, съдържа всички законови реквизити и позволява на страните и съда да изведат волята на административния орган по безспорен начин, като така се улесни проверката за нейната законосъобразност. Не са налице основанията за отмяна съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 от АПК.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на заповедта. Видно от представената по делото административна преписка и съдържащата се в нея кореспонденция между страните ответникът е спазил изискването на чл. 35 от АПК да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В хронологичен ред е спазена предвидената в ЗУТ процедура. Въз основа на молбата от Б. В. М., ведно с подробно описаните приложени документи, административният орган е указал с писмо изх. № САГ17-АХ00-839-[4]/21.02.2018г., че приложената скица с указан начин на поставяне на преместваемите обекти не съответства на изискванията на ЗУТ относно разстоянията до регулационни и имотни граници. Указано е и че за издаване на разрешение за поставяне на готов промишлен продукт се изисква проектна документация съгласно т.8 от Приложение №4 към чл. 28, ал.3 от НПОРИМДЕРДТСО. Внесено е допълнително заявление от М. с вх. № САГ-18-АХ00-718/01.06.2018г. Въз основа на тях е издадена процесната Заповед № РА-50-584/06.08.2018 г. на Главния архитект на СО.

Съдът намира, че оспорената заповед на Главния архитект на СО не е издадена при допуснати нарушения на материалния закон и същата съответства на целта на закона. Като правно основание за издаване на процесната заповед е посочен чл. 59 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, чл. 23, ал.2 и ал. 3 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на СО /НПОРИМДЕРДТСО/ във връзка с чл.26, ал.1, т.3 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, чл.11, ал.2 от Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии /ППКТСУТ/, т.8 от Приложение №4 към чл.28, ал.3 от НПОРИМДЕРДТСО.

Съгласно чл. 23, ал. 1-3 от НПОРИМДЕРДТСО скицата с указан начин на поставяне на преместваем обект определя пространственото му разположение в поземления имот и неговия вид, тип, размер и функция. (2)Проектът се придружава от снимков материал (3) Разстоянията на преместваемите обекти до сгради и до регулационни и имотни граници се определят със скицата по ал. 1 съобразно правилата за строежи по Закона за устройство на територията и Наредба № 7 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Според чл. 26. ал. 1. т. 3 от ЗУТ , който гласи: На основание чл. 77, ал.1, т.1 - Уличната мрежа в населените места и селищните образувания съобразно с функционалното ѝ предназначение се разделя на: първостепенна улична мрежа: I клас - скоростни градски магистрали; II клас -градски магистрали; III клас - районни артерии; IV клас - главни улици. Съгласно приложение № 2 към чл. 5 от НПОРИМДЕРДТСО, улици от първостепенна улична мрежа I, II и III клас , извън I, II, III и IV зона. [улица]попада в III клас улична мрежа, V зона, при която във връзка с чл. 26, ал. 1., т. 1 външната линия на застрояване към улици от първостепенна мрежа се разполага на разстояние по улици III-ти клас (районни артерии) най-малко на 3м.

В конкретния случай, видно от заключението на вещото лице, е налице противоречие

между законното изискване на чл.26, ал.1, т.3 от ЗУТ, гласящ: „Външната линия на застрояване към улиците от първостепенната мрежа се установява на разстояние от уличната регулационна линия, както следва: 3. по улици от трети клас (районни артерии) - най-малко на 3 м.“. В проекта на мотивираното предложение, моделните павилиони са разположени непосредствено до имотната граница, припокриваща се с регулационната граница към [улица]. По делото са наведени съображения от молителя за намаляване на 3 м. разстояния, на основания предвидени в разпоредбата на чл. 26, ал.3 ЗУТ „Допуска се разстоянията по ал. 1 да се намаляват в случаите, когато заварените сгради се запазват и се включват в системата на застрояването от подробния устройствен план, като линията на застрояване на новите сгради се определя от строителната линия на заварените, когато те са преобладаващи“. По делото, въпреки твърдението на ВЛ в открито съдебно заседание, че съществуват такива обекти, разположени по регулационната линия, липсват доказателства за законността им, както и за наличието на силуетни планове, които да разрешават прилагане на изключението на закона.

С молбата на Б. В. М. се иска разрешение за поставяне на 8 броя модулни павилиони за търговия и санитарен възел. Точка 8 от Приложение №4 към чл. 28, ал.3 от НПОРИМДЕРДТСО гласи: „За готов промишлен продукт на преместваем обект, на рекламен или информационен елемент или на елемент на градско обзавеждане, за който не е утвърден типов проект; 8.1. Архитектурна, дизайнерска и инженерна части - съгласно изискванията на предходните точки. 8.2. Сертификат за качество на конструкцията и използваните материали, съгласно изискванията на български и/или международни стандарти, съответно преведени, подписани и подпечатани от правоспособни лица, съгласно изискванията на Закона за устройство на територията и на Закона за камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране. 8.3. Декларация от възложителя (изпълнителя) за изпълнение и експлоатация на обекта в съответствие с изискванията на наредбата, одобрените проекти и план за безопасност и здраве.“

В този случай е необходимо да се представи горецитираната проектна документация. По делото липсват доказателства за представена такава. Нещо повече, в хода на административното производство с писмо с изх. № САГ17-АХ00-839-[4]/21.02.2018г. на директор на Дирекция Териториално планиране, молителят е уведомен, че приложените документи не удовлетворяват законовите изисквания, както и в какво се изразяват недостатъците на проектната документация. Даден му е срок, в който следва да бъдат отстранени пропуските за продължаване на административното производство и с второ писмо с изх. № САГ17-АХ00-839-[10]/12.07.2018г. на молителя изрично отново е указано, че следва в едномесечен срок да отстрани установените недостатъци в проектната документация.

Съгласно чл. 56 ЗУТ ал.1 „Върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - **павилиони**, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане; ал.2 За обектите по ал. 1 се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет.“. Издадена по реда на чл.

56, ал. 2 от ЗУТ, чл. 21, ал. 2 ЗМСМА е и НПОРИМДЕРДТСО. Съгласно чл.6. от посочената наредба „Преместваемите обекти, рекламните и информационните елементи и елементите на градско обзавеждане се поставят по типови проекти или по индивидуални проекти.“

Съдът кредитира съдебно техническата експертиза като изготвена обективно и в съответствие с приложения писмен доказателствен материал. Същата е приета по делото и не е оспорена от страните. Видно от заключението е налична разлика между заявеното от лицето и изискванията на посочените наредби по отношение на процесното заявление, във връзка с чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗУТ, по който външната линия на застрояване към улици от първостепенна мрежа се разполага на разстояние по улици III-ти клас (районни артерии) най-малко на 3м., както и прилагането на типов проект, изискващ се с т. 8 от приложение № 4 към чл. 28, ал. 3 от НПОРИМДЕРДТСО.

Предвид гореизложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. Съгласно Тълкувателно решение №3/13.05.2010г. по тълк.д. № 5/2009г. на ВАС, в случаите, в които съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата си, страната дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебно-административното производство. В мотивите на тълкувателното решение ВАС е посочил, че правото на съдебни разноски - присъждане на юрисконсултско възнаграждение при благоприятен за органа изход на спора, възниква по силата на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), която е субсидиарно приложима въз основа на чл.144 от АПК. С оглед на това, след като основанието за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 от АПК, то размерът му следва да се определи по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП), посочената разпоредба, от своя страна, препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП), според която възнаграждението по административни дела за една инстанция е от 100 до 200 лв. При този изход на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗПП, вр чл. и чл. 24. от НЗПП на ответника се дължат разноски, в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК, **Административен съд София-град**, Второ отделение, 30-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. В. М. срещу **Заповед № РА50-584 от 06.08.2018г.** на Главния архитект на Столична община, като неоснователна.

ОСЪЖДА Б. В. М. да заплати на Столична община, представлявана от кмета, с адрес - [населено място], [улица], сумата от 100 (сто) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от

съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: